

Gondolatok a távoktatásról

Március 13-a volt az utolsó tanítási napunk az iskolában. A híreket követve már éreztük, hogy az iskolákban is nagy változás várható. Hétfőn tartottunk egy rendkívüli értekezletet, hogy közös ötleteléssel, gondolkodással próbáljuk ezt a nehéz helyzetet a legjobban megoldani. A digitális tanterem tűnt a legegyszerűbb és legátláthatóbb útnak, ám várnunk kellett a regisztrációra. Így abban egyeztünk meg, elindulunk úgy, ahogy tudunk, hiszen a gyerekeknek fontos a folyamatosság. A tantestületben nagy volt az összefogás, mindenki ott segített, ahol tudott. A fiatalabb kollégák lelkesen segítettek az idősebbeket, égtek a vonalak, minden csatornán kapcsolatban voltunk egymással. Közben igyekeztünk a szülőkkel, gyerekekkel is folyamatos kapcsolatban lenni, záporoztak a kérdések, melyekre mi sem tudtuk a választ. A megoldáshoz igen nagy "háttérmunkára" is szükség volt: minden tanulónk e-mail címének megszerzése, korrigálása, továbbítása...

Fel kellett mérnünk, mely családok nem rendelkeznek számítógéppel, hol kell segítenünk. Az iskola vezetősége folyamatosan tájékoztatott bennünket a fejleményekről, mindenben segített és biztatott...

Ami ebben a nehéz helyzetben öröm volt, hogy éreztük, mindenki a fedélzeten van, senki nincs egyedül, odafigyelünk egymásra, hiszen tudjuk, mindannyiunk számára fontos, hogy a tanévet gördülékenyen tudjuk lezárni.

Tisztában vagyunk azzal, milyen nehéz most a szülők helyzete. A gyerekek különböző csatornákon kapják a feladatokat, nem könnyű mindent átlátni, ellenőrizni. Ezért tartjuk a folyamatos kapcsolattartást nagyon fontosnak, hogy a felmerült problémákat közös erővel tudjuk megoldani.

És természetesen nem feledkezünk meg a gyerekekről sem. Akik az első napokban még örömmel fogadták, hogy nem kell iskolába járni, ám az a tény, hogy a barátokkal sem találkozhatnak, és ráadásul beláthatatlan ideig, már nem olyan örömteli. Mi, osztályfőnökök a gyerekekkel is folyamatosan tartjuk a kapcsolatot, igyekszünk egymást biztatni, lelkesíteni.

Gyakran gondolunk arra, mire is buzdítottuk tanulóinkat? Szép az idő, találkozz a barátaiddal, menj kirándulni és ne a számítógép előtt ülj!

És jelenleg mi a legfontosabb?

Hogy otthon maradjunk, vigyázzunk egymásra, kerüljük a találkozásokat..... és üljünk a gép előtt!....

Kívánunk mindenkinek jó egészséget, kitartást és sok türelmet!

Ami manapság a legfontosabb: vigyázzunk magunkra és egymásra, legyünk türelemmel, maradjunk pozitívak!

Nagymaros, 2020. március

Heinczné Cserni Katalin